

Lis oubreto en vers

LA CAMPANO MOUNTADO

POUÈMO EROUÏ-COUMIQUE

1857

Avans prepaus

E digue! digue! dan! balalin e balalan pèr Clemèn, campanié de Sant-Deidié en Avignoun!

S'èi toujours di que tre qu'aquéu gau de clouchié aguè creba soun iòu, lou crebè en 1809, lou 23 de desèmbre, tóuti li campano d'Avignoun e de la Coumtat ferniguèron de plesi, e sounèron d'esperéli, coume s'uno Fado n'avié enfada lou matai. S'èi toujours di peréu qu'au bateja de Clemèn, soun peirin, sa meirino e lou capelan, fuguèron espanta de vèire l'enfantoun tresana dins sa faisso, rire de la bouco e sis iue en disènt: Din! dan! boun! Acò se coumpren: Clemèn venié d'espeli, e pèr la proumiero fes de sa vido, ausié lou din-dan di campano.

L'espino pognié quand neissié. Jujas un pau quente fuguè lou bonur de noste Clemèn, quand se veguè dins la maneto lou jouguet que ié croumpè sa maire pèr assoula l'enfant quand plouravo, un jouguet plen de cascavèu, un jouguet que dindinavo! Clemèn dindavo en tetant, en dourmènt dindavo... E dindo que dindaras, pichot voulur!

Quand, sus la Grand-Plaço d'Avignoun, la marmaio jougavo i sódard, emé de sabre de bos, de fusiéu e de chivau de cano, Clemenet avié ni sabre ni fusiéu: èro dins la musico. Fasié pastararo-poun-poun! coume li troumpeto; fasié pas ròu! plòu! plòu! coume li tambour: fasié dindina de campaneto. E gin! gin! derin! din-din! Èro capèu-chinés.

Un jour, poudrian, en cavant founs, saupre quete jour èro, mai es pas necite: fau saupre soulamen que nosto Derin-din-din avié sèt an e demié, èro après soulèu fali; soun paire e sa maire, que l'avien pas vist de tout lou jour, lou cercavon, esmougu, un d'eici, l'autre d'eila, dins tóuti li caire e cantoun d'Avignoun. Ges de Clemenet!

— Aurias rèn vist noste Clemenet?

— Quete Clemenet?

— Un pichot margoulin, un pau calu, bloundinèu...

— Ah! un tabouissoun que si cambarado ié dison Derin-din-din? aquel escòrpi que nous ensourdis en brandant si sounaio fèbre-countunio que trignoulejo miés adeja que lou campanié de Sant-Pèire?

— Acò's bèn éu!

— L'avèn pas vist.

— Se sara nega, disié la maire!

— Es ana gasta de nis, respoundié lou paire. Derin-din-din s'èro pas nega, avié ges gasta de nis.

L'endemman de matin, s'acampè miés que d'òli....

— Mai d'ounte vènes, malurous?

— De Sant-Pèire, respoudegue lou margoulin.

— Ounte as passa la niue, pouliçoun?